

ವೃತ್ತಾಸ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ...

ಸೈನಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡದ ತುಂಬ ನೀರನ್ನು ಅದೇ ನದಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಂದು ನನ್ನ ಬುಡದ ಸುತ್ತಲೂ - ಕಾಲನ್ನು ತೊಳೆವಂತೆ - ಸುರಿದು, ಶರಣು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮರವಾದ ನನ್ನ ಬುಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಬದುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆನೋ ಪಾಪ. ಅವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು, ನನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಆದಾಗಲೇ ಮಣ್ಣೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಆ ನದಿಯ ಪಾತಳಿಯವರೆಗೆ ಚಾಚಿ ನನ್ನ ದಾಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿದಿರುವೆನೆಂದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆತನ ಅಳಿಲು ಸೇವೆಯಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಬೇರುಗಳ ಮೇಲ್ಮೈ ತಂಪಾಗಿ ಧನ್ಯತಾ ಭಾವ ಅನುಭವಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಶರಣು ಹೇಳಿದೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ರಾಜಧಾನಿ ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜಾತಿಯದೇ ಆದ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಅರಳೇಮರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ಮುಂದಿದೆಯಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗ ಬಿಡುಹೋಗುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆ ಬೃಹತ್ತಾದ ಮರದ ಕಲ್ಲನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ನಾನೂ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಲನೆ ಮೂಡಿದ್ದು. ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಾಗರಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ದೊರೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನೂ ವರುಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಡಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ ದೇವಾಲಯದೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವುದಂತೆ. ನಾನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ನೆಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೆಂದ ಆತ. ಆಗ ನನಗೂ ಒಂದು ಕೃಣ, ಅಯ್ಯೋ, ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿರಬಾರದಿತ್ತೇ, ಎಂಥ ರಾಜವೈಭೋಗದಿಂದ ವಂಚಿತನಾದೆನಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಸೈನಿಕ ನಾಲೈದು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದ. ಬೇಕಾದ ಆಕೃತಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲೇ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವನಂತೆ, ನನ್ನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟು ನೀರು

ಹಾಕಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಅವಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕೈಮುಗಿದು ಒಂದು ದೈವತ್ವವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ.

ನನ್ನ ನೆರಳಲ್ಲೇ ಚಕ್ಕಲುಬಕ್ಕಲು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಉರಿದುಹೋದ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಬರೆದುಕೊಂಡ. 'ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದುಕೋ... ಮಹಾರಾಜರು ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಮಹಾ ಗಂಭೀರವಂತರೂ ಕೂಡ...' ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ. ಆತ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾರನೋಟದಲ್ಲೇ ಎಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಳೆದುಬಿಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಯಾರ್ಯಾರನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಭಯವನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. 'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸುದ್ದಿಗೆ ನೀವು ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ...' ಎಂಬಂಥ ಮಾರ್ಮಿಕವಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಂತೆ ಅದು.

ಪ್ರಜೆಗಳ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡ ರಾಜನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇನೇ ಬರ್ಮಾದಿಂದ, ಸಿಲೋನಿನಿಂದ ಆನೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಕಾಡಿನಿಂದಲೂ ಬಲಾಡ್ಯ ಆನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸರಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ಅರಬ್ಬೀ ದೇಶದಿಂದ ಉತ್ತಮ ತಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗೋವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಭಟ್ಟಳ ಬಂದರಿನ ಮೂಲಕ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಸೈನ್ಯ ದೊಡ್ಡದಾದಷ್ಟೂ ರಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಸಾವುನೋವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದು ಆತನ ಎಣಿಕೆಯಂತೆ.

ಮೂರು ಕಡೆಯೂ ಸಮುದ್ರದಿಂದಾವೃತವಾದ ಬೃಹತ್ ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ತರದ ಗಡಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಬಹುಮನಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜರುಗಳ ಕಡೆಯವರು ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದು ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಊರುಗಳ ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತುರುಕರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವತ್ತ ಅಪಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ. ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಯುವಕರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಸೈನಿಕರಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ದಿನಚರಿಯನ್ನೇ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಐದು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲ ಶೌಚ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುವಷ್ಟು ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನಂತೆ. ಹೀಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಪರಿಚಯ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವರ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದಲೇ ಒಂದೇ ತರಹದ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವರೊಳಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಾವ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಯಾರು, ವೈರಿ ಪಡೆಯವರು ಯಾರು ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಇಂಥ ಒಂದು ನೀತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತಂತೆ.

ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಐದಾರು ಮೈಲಿ ಓಟದ ನಂತರ ಕವಾಯತು, ಕುಸ್ತಿ ಪಟ್ಟುಗಳು, ಕತ್ತಿವರಸೆ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಆನೆ ಸವಾರಿ ಹೀಗೆ ಅವರವರ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ನೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆತ ಮಾತ್ರ ಅಶ್ವಸವಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಕತ್ತಿವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನಂತೆ. ತರಬೇತಿಯ ನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಕುದುರೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ಆನೆಯ ಮಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿ ಹುರುಳಿ, ಹುಲ್ಲು, ಸೊಪ್ಪು, ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳು ಸೈನಿಕರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತವೆಂಬುದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತಂತೆ. (ಸಶೇಷ)

ಸೊಗಸಾದ ಕಾದಂಬರಿ

ಪಲಾಯನ ಕಾದಂಬರಿ (ಮಲಯಾಳಂ ಮೂಲ: ಡಾ. ಪ್ರಭಾಕರನ್ ಪಳಸ್ಸಿ; ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಕೆ.ಕೆ. ಗಂಗಾಧರನ್) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಪಲಾಯನದ ನಾಯಕ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ ಭೂಮಿ ಗುಂಡಗಿರುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಹೆದರೆದೆ ಹೆದರಿಸದೆ ಎದುರು ನಿಂತಾಗಷ್ಟೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯ

ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುಗಳು ಎಲ್ಲವು ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತವೆ. ಬಯಸಿದ ನೋಡಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ (ಸುಮಿತ್ರ, ದೇವಿ) ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಾಯಕ. ಕಥೆಯಂತೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ, ಸಂದೇಶವಾಹಕವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ತೈಯುಂಗಳನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅನುವಾದ ಅನುವಾದವೆನ್ನಿಸದೆ ಮೂಲಕೃತಿ ಎನ್ನಿಸುವಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದೆ.

—ವಿಜಯಗೋಪಾಲ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕುತೂಹಲಭರಿತ

ಭೂಮಿ ಗುಂಡಗಿದ್ದು ಹೊರಟ ಜಾಗದಿಂದ

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದರ ನಿರರ್ಥನದಂತೆ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಕಥಾ ನಾಯಕ ತನಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ವಾಪಸಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ 'ಪಲಾಯನ' ಧಾರಾವಾಹಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡುಬರುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಓದುಗರಿಗೆ ನಾಯಕನ ಓಟದ ಜೊತೆಗೆ ಕೇರಳದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಖಗಳ ಕಿರು ಪರಿಚಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಅನುವಾದ ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಕೃತಿ ಇರಬಹುದು ಎನ್ನುವಷ್ಟು ನೈಜವಾಗಿದೆ. —ಎಚ್.ಎಸ್ ಶ್ರೀಮತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು